

En rettelig fjelltur

AV ERLING INDERGÅRD

I sørhellinga ovenfor Gjevilvatnet ligger ei hytte kalt Veslebu. På benken ute på tunet sitter eieren og skuer utover sin fjellverden. Han kjenner Hornet, Okla og Blåhø som en del av seg selv. Utal- lige er de turer han har vandret til disse nutene. Fra benken på tunet er mange ruter blitt lagt.

I vest stanser blikket ved Gjevilvasskammene. Utsynet fra Mitre Kammen glemmer man aldri, man får lyst til å oppleve det på nytt.

I fjellet går man som kjent ikke alene. Da spør man naboen om å slå følge. Han var mer enn villig, men naboen understreket på det kraftigste at dette skulle være «en rettelig fjelltur.» Både ruta og målet var klart. Vi startet tidlig på dagen. Han går lett ennå, naboen, og han går ikke uten å registrere hva som ligger ved hans vei. Som resultat av at han alltid vandrer med vidåpne sanser, har han tilegnet seg stor naturkunnskap. Møter han noe nytt på turen, er det en spore til å undersøke tingene og lære seg mer. Han vet godt at ingen lærdom sitter så godt som den en har tilegnet seg ut fra egne interesser og behov.

Vi prater om tidligere vandringar, om turer hvor man fikk bruk for kart og kompass. Kanskje har observasjoner om vær, vind og nedbør lært fjellvandreren litt om enkel meteorologi også. Det slår meg at pensjonisten fortsatt registrerer ting som er noe å glede seg over, sjeldne planter, fuglelåter, fargespill i rabber, lyng og trær. Jo, naturen har fremdeles noe å gi.

Mange søker religionen for å få kraft, styrke og inspirasjon. Tro eller religion kan man oppleve på de forskjelligste steder. Fjel- let er vår største kirke og et utmerket sted for meditasjon. Dette bør være en del av vår holdning til fjellivet.

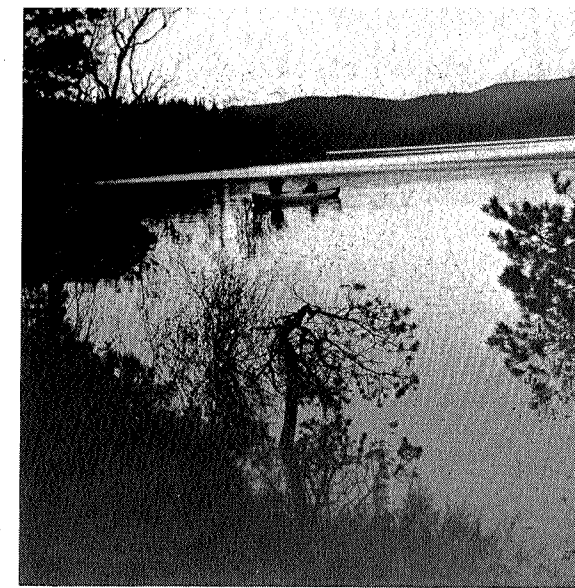
Behovet for å komme til fjells må vekkes. I en tid hvor stress, larm og mas plager mange men- nesker, er vi enige om at fjell- vandringen er et utmerket alter- nativ for feriefolk. Det finnes men- nesker som er redd stillheten fordi de aldri har opplevd den som annet enn noe trykkende og plag- somt. Særlig i fjellet, langt fra ly- der og ulyder, kan man være alene med sine tanker uten å føle seg ensom. Kanskje kan man få et annet syn på seg selv og sin egen situasjon. — Kanskje finner man ut at tilsynelatende store proble- mer er bagateller når man tenker over dem i den store stillhet. —

Fysisk helse er viktig, men trolig er det vel så viktig å arbeide med seg selv for å bygge opp en mental helse. I naturen har man mulighet til å finne hva man trenger for å klare det. Samspillet — en sunn sjel i et sunt legeme — bør bli mer enn en klisje.

Vi passerte Øvre Kamtjern og gikk over Riaren. Målet nærmet seg. Bare den siste oppstigningen til toppen lå foran. Vi tok en skikkelig rast. I fjellet oppleves også våre naturlige behov som sult og trøtthet mer intenst. Den nøkterne matpakken smaker her som det rene herremåltid. Hvor herlig er det ikke også å gå til køys etter en fjelltur. Dette er naturlig og god søvn. Det er sunt for folk å få føle dette.

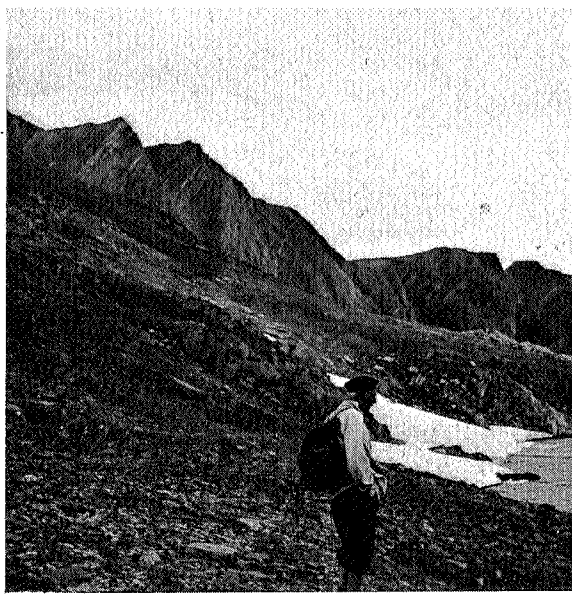
Ved kaffebålet nevnes også fjellet som sosial faktor. Vi prater om hyggelige mennesker vi har truffet på tidligere turer. Er det fjellet som gjør alle så blide og omgjengelige, eller er det den slags mennesker som søker til fjells? I en tid med mer og mer fritid er det viktig at alle finner en fornuftig form for bruk av den. Det er neppe ønskelig en gang at alle drar til fjells, men et alternativ for mange flere burde fjellturen bli.

Da bålet døde ut, begynte svarte skyer å trekke opp over Kam- mene. Tiltagende vind og regn gjorde at vårt mål ikke ble nådd den dagen. Målet var realistisk nok, men tidligere erfaringer fra

Høstkveld ved Skjelbreia.

(Foto: Erling Indergård)

Ved Reinsbekktjern.

(Foto: Erling Indergård)

blir nådd. Vi var likevel tilfredse over at vi nok en gang hadde utfordret oss selv — hatt godt av turen så langt og lært litt av den.

Det er utrolig bratt nedover til Reinsbekktjernet. Min beundring for T.T.-veteranen steg ytterligere da vi var nede. Også sauene fra Reinsbekkseter glodde beundrende på oss. Er det forresten noen saueflokk som har en mer imponerende og naturlig innhengning enn disse?

Det var sent på ettermiddagen før vi rakk tilbake til Veslebu. På ny hadde vi fått merke hva en fjelltur kan gi. Kongstanken er at flest mulig av oss skal få oppleve dette, og at man i naturen har en rikdom som alltid gir noe nytt. Nettopp derfor bør vi dra så ofte vi kan på turer i skog og mark. Der henter vi krefter og inspirasjon til arbeid og til krav som hverdagen setter.

Vi skal ikke ta det som en selvfølge å få beholde vår fjellverden uberørt i all framtid. Vi må være på vakt for å verne om den for selv å kunne nyte herlighetene, men også for å kunne bringe dem videre til kommende generasjoner.

Takk for «en rettelig fjelltur», nabo.

Snart er det sommer igjen. Da prøver vi på ny.

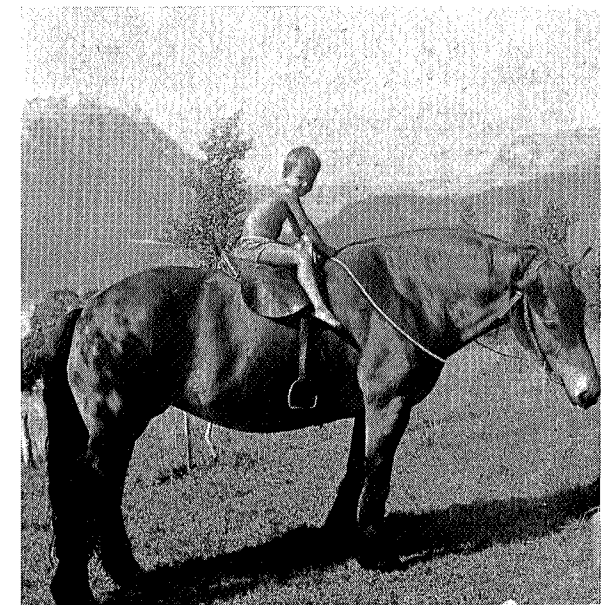
fjellverdenen har lært oss å innse vår egen begrensning og at det er ingen skam å snu. Realistisk selv-vurdering kan man lære i naturen, og for de fleste fjellvandrere er det naturlig å overføre denne erfaring til andre livssituasjoner. Samlivsformer i hverdagen som hensynsfullhet og hjelpsomhet, evnen til å takle situasjoner som oppstår underveis, er nok for mange overføring av en lærdom som naturen har gitt os..

Den dagen opplevde ikke vi gleden man føler når planen er gjennomført og mål en setter seg

Reinsbekktjern med Gjevølvatnet i bakgrunnen.

(Foto: Erling Indergård)

Rideturer er igjen blitt populære.

(Foto: Erling Indergård) 103

